

RETRACTATIO

In ista mea adnotatiuncula de Platonis *Apologia* 39A7–B1 quam in primo *Scriptorum Classicorum Israelicorum* fasciculo, pp. 1–2 publici iuris feci, quaedam stulte proposui quae a rei metricae legibus valde abhorrere nemo est qui dubitare queat. dixi enim haec verba a Platone usitata, χαλεπώτεραν πονηρίαν, finem praebere potuisse versus trimetri iambici, quem versum etiam ab ipso *Margite* originem duxisse, etsi non sine dubio, sed certe sine doctrina arbitrabar. hoc autem nullo modo in huiusmodi versibus evenire potuit. nam si haec duo verba finem praebuissent versus trimetri iambici, iam ---υ-/---υ sine caesura habereamus, quod in trimestris sive tragicorum sive antiquiorum iambographorum nusquam invenimus. quod autem apud illos scriptores invenire nequimus, id neque in *Margite* evenisse arbitrari fas est. errorem meum semel ac iterum confiteor.

Si igitur haec verba, et ista quae sequuntur θᾶπτον γὰρ θανάτου θεῖ, Plato ab alio auctore sumpserit—ut ex ipsius Platonis contextu patere mihi videtur—necesse est ut ea ad auctorem quendam comicum, vel potius ad carmen quoddam populare Platoni eiusque lectoribus haud ignoto referamus. quod et cum illorum versuum sermone magis mihi congruere videtur. nam *Margitou* lingua, ut e paucissimis eius fragmentis colligere licet, epico similior est sermoni quam comico, quod in epici carminis παρωδία haud mirum debet esse. verba autem χαλεπώτεραν πονηρίαν, θᾶπτον γὰρ θανάτου θεῖ etsi metrica videantur esse, tamen et ipsa metra laxiora atque resolutiora perhibent, et cotidiano sermoni sunt proxima.